

بسم الله الرحمن الرحيم

(وَالْعَصْرِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ) (العصر ۱- ۳))،

والصلاة والسلام على خير خلقه محمد و على آله وصحبه، السلام عليكم و رحمة الله وبركاته.

له خزمهتان بهردوام دهبین له سهر دهرسهکانی ناو و کرداره پیرۆزهکانی خوا جل جلاله، له ده رسی پیشتری له خزمهتان باسی فیعلی خهلق و جهل و تهمهیدمان کرد، وه ئهروۆ زیاتر تهنکید له سهر حالتهک دهکهن، که ئهصلهن دهبی له لای ذاتی موتهماریس ئهوهی بهتهمایه خوای بناسی کما هو، وهکو له قورئان مهذکوره، دهبی ریعایهتی ئهو حالتهی بکا، که قورئان کیتابهکی مه وضوعی نییه، کیتابهکی ئهکادیمی هی مهکتهبی نییه، هی جامیعات نییه بهشهر داینهنایه، تهمشا کردن و نهضرهی لهبو قورئان له مستهوای خوای بی جل جلاله، که کهلامی خوایه، یهعنی قورئان کیتابهک نییه له سعودیه طبع کرابی بهس، یان طبعی ئهوقافی ئهلمانی له ئهلمانی طبع کرابی، ئهو نهظره نهوعیه تهئیری له سهر (معرفة الله) کردییه سلبهن.

ناسینی خوای جل جلاله، که گوتمان: ئهصلهکه پیغهمبهرهکان سهلامی خویان لئی، ههموویان هاتینه لهبو تهعریف کردنی خوای، ناسینی خوای به حقیقهت لهبو بهشهر، لئوهی بهشهره کان ههموویان خوا بناسن کو خوا دهیهوی بهو نهوعی.

له تاریخ و له واقیعیشمان زورمان دهزانین ههتا جولهکه ههتا مسیحی، ئهگهر لیان پیرسی کئ عارد و عاسمانی دروست کردییه؟ کئ ئهههی دروست کردییه؟ کئ رزقمان دهدا؟ کئ باران دهبارینی؟ ئهوانیش جولهکه و مسیحی وه ئههش له جواب ههمووی دهلین الله دهیکا، ئهههنا ئایا ئهو (الله) له میشکی وان مهوجوده وهکو ئهو (الله) یه ئههه دهیناسین، ئهوه فهرقه بهینی مه و بهینی وان، ههتا ئههه لهسهر زمانی پیغهمبهرمان که وهی لهبو هاتییه، قورئانهکهیه، ذاتی الله وهکو الله خوی بهحسی کردییه، لهبو پیغهمبهر لهبو مهی نهقل کردییه، ئهوها نهیناسین فایدهی نییه، فه رقهکی زورمان لهگهر وان نابی، ئهگهر نوێژ و رۆژبو و ههج و زهکات، خیر و خیراتیش بکهین، بهناو هلال و هرامیش بزانیین، لئوی گهورهترین موهیممه که ئهنبیاء و رسول کردبیان هه موویان، سهلات و سهلامی خویان له سهر بی ناساندنی خوای به حقیقهت لهبو بهشهر.

جمعی صحابهی کیرام ته‌واو تینه‌گه‌یش‌تیندری تینه‌گات، پاشان تهمرینی له‌سەر نه‌کا له‌ داخیل باری ته‌عالا ئیسم و فی‌عله‌کیدکه‌ی نه‌هینا خوارئ.

بیلا ته‌شبییه مندار عومری چار ساری هه‌تا نه‌گاته شه‌ش ساری می‌شکی هه‌یه ئه‌و می‌شکه‌ی هه‌ یه، ئه‌مما نه‌گه‌یشته ئه‌و مسته‌وایه‌ی حروف تی بگا، بتانی حروف رسمی له‌بو دروست کا، که بووه شه‌ش سالی ئه‌وجه ده‌چته مه‌کته‌بی، ده‌بته طه‌له‌به‌ی نیبتیدائی، نه‌فسی خانه‌کانی می‌شکیشی هه‌یه ، ئه‌وجه ماموستا حروفی فیر ده‌کا له‌گه‌ل حه‌رف ده‌نگی فیر ده‌کا، ئه‌و حه‌رفه‌ شکی ئه‌و هه‌یه ده‌نگه که‌شی ئه‌و هه‌یه، ئه‌وجه پاشان به‌ زه‌مان تهمرین ده‌کا له‌سەر ئه‌وه‌ی، ماموستا له‌سەر سه‌بوره‌ی لوی ده‌نووسی ئه‌وه حه‌رفی یائه وه‌کی شکی مرابویه، یاء وه‌کی مرابویه لوه‌ی که طه‌له‌به‌که گچکه‌یه که شکی مرابی هاته پینش چاو سه‌وته‌که‌ی به‌ فکر بی، (ئی)، وه‌کی حه‌رفی مرابویه شکی مرابویه، (نون) مه‌نجه‌له‌که که‌ته‌کی له‌ ناوه، لوه‌ی فی‌عله‌ن ئه‌گه‌ر ماموستا گوئی مه‌نجه‌ل و که‌ته ئه‌و سه‌وته‌ی به‌فکر بی (ن)، سه‌بر سه‌بر که حه‌رف فیر بوو ده‌تانی که‌لیمه دروست کا، که که‌لیمه فیر بوو ووشه دروست بکا، ده‌تانی رسته دروست بکا، جومه‌له که جومه‌له فیری بوو ده تانی ئینشاء و شیعر و نه‌ثر بنووسی، خوی ده‌تانی قیصه و مه‌قاله و ریوایه بخینی، ئه‌وه هه‌مووی تهمرینه ئه‌وه سوننه‌تی خواجه ئه‌وه ئیشی خواجه، باری ته‌عالا هه‌موو وجود هه‌موو مه‌خلوقات سه‌بر سه‌بر فیری کردینه، هه‌تا خوی که که‌ونیشی دروست کرد سه‌بر سه‌بر دروستی کرد، جوزه جوزه دروستی کرد، قیچ قیچ دروستی کرد، ده‌شیتانی هه‌مووی به‌یه‌کجاری بلی: (کُنْ فَيَكُونُ) (یس ۸۲)، هه‌مووی بیی، ئه‌مما ئه‌وه سوننه‌تی نییه.

نه‌فسی ئه‌و سوننه‌تی له‌بو ئیمان دانایه، لویی قورنان هه‌مووی پیکه‌وه نه‌هاتته سه‌ر پینغه‌مبه‌ری، وه‌کی تازه مه‌ته‌لمان دانا، یه‌که‌مین جار سوهرتی عه‌لق هاته خوارئ، هه‌رچی ئیسم و فی‌علی خوی هه‌یه له‌و سوهرته‌ی پینغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) تینی‌گه‌یشته له‌ ناو می‌شکی، پاشان تهمرینی له‌سەر کرد، که تهمرینی له‌سەر کرد ئه‌وجا له‌ ناو داخیلی پینغه‌مبه‌ری زه‌مینه دروست بوو له‌بو ئه‌وه‌ی ئینکه بیته خوارئ، لۆ؟ چونکی باری ته‌عالا موه‌ندیس‌ه‌که‌یه، موه‌ندیس‌ی چییه؟ باری ته‌عالا موه‌ندیس‌ی داخيله، باری ته‌عالا ش موشریفه له‌ سه‌ر قورنان دابه‌زاندن، ئیدی موه‌ندیس ده‌زانی داخیلی ئه‌و ذاته‌ی که خه‌لقی کردییه چهند ئیستیعیابی ماده‌ ده‌کا، لویی ئه‌سماء و ئه‌فعالی خوی ئیستیعیاب نا‌کری هه‌تا مومارسه نه‌کری هه‌تا تهمرینی له‌سەر نه‌کری.

ئه‌ها کابرایه‌ک ده‌یه‌وئ ببیته لاعیب، ده‌بی موشریفی هه‌بی، ده‌بی جنیه‌ک ساحه‌ک هه‌بی، ده‌بی خوی لیاقه‌تی توپانیی هه‌بی، ئه‌وجه موده‌ریبه‌که سه‌بر سه‌بر فیری ده‌کا ئه‌وه توپه، ئه‌وه گۆله ئه‌وه

تَوْف ساید، نُهوه فلانه ههکهم نُهوه نیشارهتیتی لاقت نُهوها برند دهکهی نُهوها کو تۆپی داوویی، نُهوها تۆپ دهگری سهبر سهبر کابرا تهمرین دهکا فیر دهبی، نُهوهی ناسنی ههلهگری، ههموو مهخلوقات نُهوه بهو نهوعهی فیر دهبن، نُهوه تهمرین دهکری بهو نهوعهی فیری دهبن، نُههگر نُهوه میثالهی قهلب کهین لهبو ناسینی خوای به عهینی تهجروبه به عهینی تهمرین دهبی له ناو داخیلی نینسانهکهی نیستیعداد ههبی لهبو ناسینی خوای.

لۆویی له سورتهی فاتحه که دهچینه سورتهی بهقهره بهلی دهخینین ههمووی، نهمما فیعلهن مهقامی قورئان جاری لهکنمه نهبوویته کلام الله، وهکی کابرایهکی شورطی که فیکهی لیدهدا لهبو ساحیب سهیاره، له ناو سهیارهیه یهکسر رایدهگری به فیکهی نیشارهتی لۆ دهکا، دهستی نُهوها دهکا یهکسر کابرا له جیی خووی جهمب دهکا رادهوستی، نهمه وهمان لی نههاتییه بهقهره ناهو سایهقهی ناو سهیارهکهی، دهستی ناو لهپی کابرای شورطی مرور نهونده تهئیرمان لی بکا و رمان بگری، چونکی لهبو سایقی ناو سهیارهی ستیرن بهدهست سوکانی گرتییه، که ناو لهپی وه لیکرد تهطبیقی نهکرد، عوقوبهی له پیش چاو ههیه سایهقهکه رهقهمی دهگری موحاسهبهی ده کا، نُهوه قهراری مروره له ناو میثکی کابرای سایهق، جیی ههیه وقعی ههیه نهمه جاری وه مان لینههاتییه، لۆ؟ کابرای سایهق نیعتیار لهبو ساحیب قانونهکهی ههیه له ناو داخیلی، لۆویی که شورطی مرور به ناو لهپی پیشانی کابرا نده رایدهگری، نهمما نهمه نهونده نیعتیاره مان له بو کلام (الله) نییه، لۆ؟ چونکی خومان (الله) مان نهناسییه، لۆویی که دهچین له قورئان و له موتابهعه کردن، نُهوه طبعهی سعودیه و نُهوه طبعهی نهمانییه و نُهوه طبعهی لوبنانه، نُهوه موفره داتهو نُهوه فلانه، عیلمهن هر قورئانان دهگورین قورئانیش نهفسی قورئانه، له ناو داخیلمان نهمه نیه.

لۆویی موهم ترین شت دهبی فیعلهن نهمه نیستیعابی نُهوهی بکهین، تیبگهین (اسماء الله و افعاله) را چهتهک نییه بدریته نینسان، که پیغمهبر صلی الله علیه و سلم دهفرمی قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « بَلَّغْ عَزَّ وَجَلَّ تِسْعَةَ وَتِسْعُونَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مِنْ أَحْصَاهَا كُلَّهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ » (أحمد)، به مه وضوعی پیغمهبر صلی الله علیه و سلم باسی نُهوهی دهکا، وهکو بلا تشبیه تهربیه کیتاب طبع دهکا لهبو صهفی یهکی نیبتیدائی، کیتابهکه له کن طهلهبهکهی مهوجوده له گهل خووی دهبیاته مالی و دهیهنته مهکتبهی، نهمما ههتا ماموستا وانهی سییم لهبو شهرح نهکا طهلهبهکه وانهی سییم ناکاتهوه بخینی، مهقصهدی پیغمهبری صلی الله علیه و سلم، لهو حهدیتهی نُهوهیه، نهک

نهمه بچين حدیثهکه هر نهوت و نو نيسمهکهی فيعهکهی خوی لهبر کهين، وهکی تهسيح بی ده نکه تهسيحی هر له ذهنمان بی.

حالی مه وهکی حالی نهو ذاتهیه نهو کابراییه نهخوش بی بچته کن دختوریش دختور نهخوشیه کهشی لهبو تشخيص کرد، رمچيتهشی لو نوسی نهمما رمچيتهکهی له گیرفانی دانی، نهچته سه یدلهیهی دهرمانی پئی بکری، یا نهگر چوو کن سهیدلهیش دهرمانهکهشی کری دهرمانهکهی نهخوا هر له گیرفانی دانی، لهما بپرسن نهو کابرایه عاقله؟ دهلین: نهخیر عهقی نییه، نه قسی ههیه دهبی موراجهعهی خوی بکا.

لویي دهبی (اسماء الله و افعاله)، له قورئان درچی قورئان موهیمین بی، قورئانیش نهک قورئانه کی نهو ها ها کهذایی، حي (الله) بی نه، قورئانهک کو تفاعولی لهگر ذاتی داخلی پیغمبر دروست کرد، لهگر عومری دروست کرد، لهگر مصعبی دروست کرد، عبدالرحمن کوری عهقی دروست کرد، دهبی به عهینی نوسلوب بی به عهینی نوسلوب، نهوجه وهکو طهلهبه ی نیبتیدائی وهکو کابرای لاعب وهکو رهباعهکه که ناسن هلهدگری، سهبر سهبر نیسمی یهکهم پاشان فیعلی یهکهم، بهو تهرتیهی له سورتهی قهلمهوه لهبو سورتهی عهلق لهبو سورتهی مزمل لهبو سورتهی مدثر، لهبو سورتهی فاتحه لهبو سورتهی شمس الی آخره، بهو نهوعهی بهو تهرتیه ی هتا سهبر سهبر برند دهبی، نهو ومختی فیعلن له داخلی نهو ذاتهی (معرفة الله) دروست دهبی، که (معرفة الله) دروست بوو نهو ومختی فیعلن دی عبادت دهکا کو خوا دهیوئ عبادت بکا، خوا کوی ویستیه عبادت بکری نهبو نهوعهی نهو ذاته عبادت دهکا، نهو ومختی نوژی دهگوری وهکی نوژی مه نابی، که نیستا پیشی قیچهکی کردمان، نوژمهکهمان نیستا بینه فلیمهک له پیش چاومان، مه لایکهت کو نهو نوژهی دهبینی نهمش بهو چاوهی ببینین، موختهمله خومان بهریء کهین لهو نوژهی، طاعت و عبادتتمان نهغلهبی نهو هایه، نهوه لهبو مهورات، ماعهادی وهی لهبو منهیاتی خودا له زور جی فرمویتی: نهوهی مهکه، نهمهی گنج تهبریر ده بینین لهبو خومان لهبو کردنی، خومان نیقناع دهکین لووهی شتهکهی بکهین، لهما وای نهگر نهمه خومان نیقناع بووین خواش نهو ها نیقناع دهبی، نهوه زور لهناومان ههیه.

فه لویي وفقی نهو تهرتیاتانه هتا خوا نهاسری فایدهی نییه، با هر نیسم و فیعهکانی خوی له ناو میشکمان موجود بی، هتا نییته خوارئ بهناو داخلیمان وه نهو داخله تهمرینی لهسر نهکا، وهکو طهلهبه کهی وهکو عهدهکهی وهکو ماموستایهکهی، هتا تهمرینی لهسر نهکری جوه و زهمهنی لهسر صرف نهکری نهو نهمانانه هر وهکی غیمهکی وهکی هورهکی پله هوره

(وَجَعَلْتُ)، گوتمان: کهلیمه‌ی جه‌عل قووه‌تی له خه‌لق وهرده‌گری، هه‌تا خه‌لق نه‌بی جه‌عل نابی، گوتمان کی جه‌علی کرد؟ الله، نه‌وشمان به‌تفصیل به‌حس کرد، پاشان ته‌مه‌ید پاشی خه‌لق و جه‌عل، نه‌وجه ته‌مه‌ید دئ، باری ته‌عالا وده‌کا خه‌لق و جه‌عله‌که ئیش بکا نه‌گهر ئیش نه‌کری به‌خه‌لق و جه‌عله‌که‌ی، نه‌و به‌شهریه‌ته نه‌و مه‌خلوقاتانه ناتانن ده‌وری حه‌قیقه‌تی خویان نه‌دا بکه‌ن، نه‌وه مه‌فهومی کهلیمه‌ی ته‌مه‌ید بوو، نه‌گهر نه‌وها نه‌کری باری ته‌عالا وازی لی ده‌ینی؟ نه‌خیر ئیجازه‌کی موئه‌فتی ده‌داتی، ده‌ری هه‌تا کابرا خوی موراجه‌عه‌ی خوی ده‌کا، پاشان (سَأَرْهُقُهُ) سجنی باری ته‌عالی هه‌ر له دونیا‌پرا ده‌ست پی ده‌کا، هه‌تا ئاخیره‌ت، جه‌هه‌ننه‌می باری ته‌عالا له دونیا‌پرا ده‌ست پی ده‌کا، ئیرهاق له دونیا‌پرا ده‌ست پی ده‌کا، (سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا)، نه‌وجه پاشان مه‌راحیلته‌که دئ نه‌وانه هه‌موو به‌و ته‌رتیه‌ی، نه‌وه‌م زور پی موهیمه‌هه‌تی سور له بن نه‌و حاله‌ته، به‌و ته‌رتیه‌ی هه‌تا هه‌ضم نه‌کری، ئینسانه‌که له می‌شکی خوی نه‌ینووسی، پاشان ته‌حویلی نه‌کاته داخیلی به‌ته‌مرین کردن، ته‌مرینی له سه‌ر نه‌کا، قه‌ناعه‌نتان هه‌بی خوی وه‌کی کابرای مه‌سیحی ده‌ناسی، هه‌ر نه‌وه‌نده.

نه‌وجه پاشان فی‌عه‌له‌کیتکه دئ که زور زه‌قه له قورئان، نه‌مه زور موئه‌ئه‌ئیرین به‌و فی‌عه‌ی، زور جار نه‌مه‌ی ئیسلامیین که ناومان له خو‌مان نایه ئیسلامیین، وفقی نه‌و فی‌عل و نه‌و حاله‌ته له‌گه‌ل موجته‌مه‌ع و به‌شهریه‌ت ته‌عامول ده‌که‌ین، له جئیه‌ک ئانه‌و فی‌عه‌له په‌نجا و شه‌ش جار هاتیه‌ی، له‌ناو قورئان له سورته‌ی فاتیه‌وه هه‌تا قل اعوذ برب الناس، په‌نجا و شه‌ش جار جار هه‌ک هاتیه‌ی، سه‌د وشارده جار جار هه‌ک هاتیه‌ی نوزده جار هاتیه‌ی نو جار هاتیه‌ی پینج جار هاتیه‌ی دوو جار هاتیه‌ی، هه‌ر جار هکیش به‌شکه‌کی هه‌ر جار هه‌ک به‌شکه‌کی، لئوه‌ی فی‌عه‌لن وه‌کی طه‌له‌به‌ی ئیبتیدائی، ماموستا حه‌رفه‌کانی پی فیرکرد پاشان بتانی حه‌رفه‌کان ره‌بطی یه‌ک بکا و ووشه‌ی پی دروست بکا، که ووشه‌ی فیر بوو بتانی رسته دروست بکا، که رسته فیر بوو نه‌وجه سه‌بر سه‌بر مومارسه‌ی کرد، کی ده‌لی شاعیری لی ده‌رناچی، یه‌که‌کی وه‌کی ئیمامی عومهری لی ده‌رده‌چی، که فی‌عه‌لن ببه‌ت حاکم ببه‌ت قاضی قه‌ضائی پی بکری، نه‌ک ده‌ست و پی سپی بی.

پاشان موضعه‌به‌کی لی ده‌رچی، بتانی که قسان ده‌کا وه‌کو سه‌فیره‌ک له‌گه‌ل موقابیل ئیقناع بکا، حه‌قی پنیه بتانی عه‌بباسه‌کی لی ده‌رچی که دائیره‌ی نه‌منی نه‌و زه‌مان بوو، بتانی روعیه‌یه‌کی لی ده‌رچی که قسه‌کانی نه‌وان ته‌قدیرکه‌ی به‌رامبه‌ر کيسرا، له‌تو وابی سه‌عد مه‌عه‌ده‌ی لئو کردته‌وه و فیری نه‌و قسانه‌ی کردیه‌ی، خالیده‌کی لی ده‌رچی بزانی که‌ینئ شیر ئیستعمال ده‌کا، وه به‌چ ئسلوبه‌ک ئیستعمالی ده‌کا، ئا نه‌وانه هه‌مووی له‌بو وانه پی‌غهمبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)

کولیبات و مه‌عاهدی دروست نه‌کردبوو، خودا نه‌وانه‌ی دروست کرد نه‌وانه هموو له کولیبه‌ی خوای ته‌خه‌روجیان کرد، کو؟ پاشی نه‌وه‌ی که خوایان ناسی، قه‌ناعه‌تتان هه‌بی هموو به‌شهره‌ک نه و مه‌له‌که‌تانه‌ی هه‌یه، نه‌وه‌ی مه‌واهیانه‌ی له ناو داخلی مه‌وجوده، نه‌مه‌ه‌تا خوا نه‌ناسی که کو خوا ده‌یه‌وئ، خودا نه‌وه‌ی دروست نا‌کا که نه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ، زور جار مه‌ته‌له‌ن: وه‌ستا له نه‌ئنا‌ی بینا، وه‌ستا و عه‌مه‌له‌ کریکار دیواره‌کی دروست ده‌کا، هه‌تا که‌ریوچی عه‌قل نه‌گری له بینا‌یه‌که‌ی به‌کاری ناپنی، با عه‌مه‌له‌که‌ی بن ده‌ستی که‌ریوچی لو هه‌ردا، چونکی له‌مه‌زنده‌ی خو‌ی که‌ دا‌یده نی نه‌وه‌ی که‌ریوچه نه‌گه‌ر رن‌ک له‌گه‌ر نه‌وه‌ی جی‌یه‌ی نه‌یی، زه‌ره‌ر له دیواره‌که‌ی ده‌دا، ده‌بی له‌جی‌ی دی‌پری بکاته‌وه زه‌ره‌ره‌که‌ی، لو‌یی ئی‌ح‌تی‌اج به‌وه‌ی مان‌دی‌بوون و به‌وه‌ی زه‌مه‌تی‌یه‌ی نا‌کا.

هه‌تا نه‌وه‌ی ذه‌واتانه دیسان (و الله المثل الاعلی) هه‌تا نه‌وه‌ی ذه‌واتانه دیسان نه‌وه‌ی وه‌کو أبوبکر شه‌رط نی‌یه‌ی نا‌وی أبوبکر بی، با نا‌وی سیروان بی نه‌وه‌ی وه‌کو ئی‌مامی عوم‌ه‌ر نه‌وه‌ی وه‌کو موضعه‌ی ب نه‌وه‌ی وه‌کو خال‌د، دیسان ئی‌ستعداد نه‌بی له‌به‌وه‌ی دروست بوون، عیلم‌ه‌ن داخلی قه‌لبی چا‌وی گئی ده‌وه‌ی په‌نجه‌کانی، أبو بکر و عمر و موضعه‌ی و عه‌م‌مار و طه‌لحه، فه‌رقی نه‌بوو هموو‌ی یه‌ک نه‌وع بوو، یه‌ک مه‌عه‌مل دروستیانی کردبوو، نه‌مه‌ه‌تا دا‌خیلیان دا‌خیلیشان نه‌وه‌ی مو‌ه‌ندیسه‌ی له‌سه‌ری، هه‌تا دیسان نه‌وه‌ی ذه‌واتانه ئی‌ستعدادیان نه‌بی له‌به‌وه‌ی وه‌رگرتنی ناسینی خو‌ای، وه‌ وفقی طه‌ریقه‌ی دیسان خو‌ای خوا مو‌ه‌ندیسه‌ی، نه‌فسی ذه‌وات دیسان ئی‌عاده‌ی نه‌به‌توه‌ی له‌ بینا‌ی له‌ دروست کردن، نه‌مه‌ه‌ر وه‌کی ته‌زیحی نه‌وه‌ی سه‌ر و نه‌وه‌ی سه‌ر به‌وه‌ی دینه‌ی ده‌که‌ین، دا‌ئیم‌ه‌ن ضه‌حیه‌مان زیاتره‌ی له‌ قازانجه‌مان له‌ که‌سه‌یمان، ته‌قه‌دیم‌مان زیاتره‌ی له‌ نه‌مه‌ره‌مان، دا‌ئیم‌ه‌ن نه‌وه‌ی دا‌ئیره‌ی نه‌وه‌ی فه‌راغه‌ی مو‌سته‌میر ده‌بی له‌ تیک‌رار و ئی‌عاده‌ی.

لو‌یی ده‌بی نه‌فسی حاله‌ت دروست بی نه‌فسی حاله‌ت دروست بی، لو‌وه‌ی نه‌وه‌ی و عودانه‌ی که‌باری ته‌عالا‌ دایتی له‌به‌وه‌ی جه‌می مو‌ئمینین بیته‌ی جی، وه‌کی تازه به‌حس‌یشمان کرد خودا قانونی هه‌یه‌ی پازنادا له‌سه‌ر قانونان، قانونی خو‌ی ئی‌همال نا‌کا، (فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا) (فاطر ۴۳)، نه‌گه‌ر سو‌ننه‌تی خو‌ای له‌سه‌ر روژ و مانگ و نه‌سته‌یره و هموو وجود بی، نه‌ولاتره‌ سو‌ننه‌تی خو‌ای هه‌بی له‌به‌وه‌ی ئی‌یمان دروست کردن و ناسینی خو‌ای، لو‌یی هه‌تا مه‌فه‌ومی خه‌لق له‌ دا‌خیل دروست نه‌بی که‌خودا خالیقه‌ی جه‌ل نایه‌ته‌ی پی، جه‌ع‌لیش دروست نه‌بی ته‌مه‌ید ناپنی، ئی‌سته‌یسلام له‌به‌وه‌ی نه‌وه‌ی نه‌بی (ره‌ق) دروست ده‌بی که‌باری ته‌عالا‌ ده‌یکا.

لو‌یی باری ته‌عالا‌ له‌ خو‌ایه‌تی خو‌ی ئی‌نسیحابی نه‌کردییه‌ی، ئی‌مانتان هه‌بی نه‌فسی خو‌ای (محمد)ه‌ نه‌فسی خو‌ای موضعه‌ی و خالیده‌ی، نه‌فسی خو‌ای طه‌لحه و زوبه‌یره، نه‌فسی خو‌ای نه‌وه‌ی قورنانه‌یه‌ی نه‌وه‌ی

و قورئانهی ئیشتی پی دهکرد له سهر وان، نهفسی قورئان و نهفسی خواجه، بهس ئەمه ههوبین، ئە مه ئەو دهواتانه بین، لوی پاشی مهجموعه‌ی نایاتی بیست ونو و سی، باری ته‌عالا ده‌فرموی: (وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ (المدثر ۳۱)، له سهر مهفهومی كه‌لیمه‌ی (پشاه)، ئانهوه مه‌قصودمانه ئە ورو.

باری ته‌عالا سی و یه‌كه‌مین ئایه‌ته له سی یه‌مین سوهرت، كه دابه‌زی له سهر پی‌غه‌مبه‌ری (صلی الله علیه و سلم) كه‌لیمه‌ی (پشاه) گوتمان: به كه‌لیمه‌ی (شاه) په‌نجا و شه‌ش جار هاتییه، له قورئان، (سنتم) پینج جار هاتییه، (شیئت) سی جار هاتییه، (سنتما) دوو جار هاتییه، (سنتنا) پینج جار هاتییه، (نشاه) نوو جار هاتییه، پاشان (پشاه) صه‌ت و شازده جار هاتییه، ئەوه حه‌تمه‌ن مه‌وقیعه‌کی جو‌غرافی هه‌نده‌سی مو‌عه‌یه‌نی هه‌یه له داخیلی ئینسان.

بین بزاین كه‌لیمه‌ی (شاه) كه‌وه؟ وه زورجار ئەمه كو تیی‌گه‌یشتینه؟ (وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (التكوير ۲۹)، (يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ)، دوو شتی له ده‌سته، ئیضلال وه هیدایه‌تدان، هیدایه‌تدان له‌گه‌ل گو‌م‌رایی كردن هور‌دووك باری ته‌عالا له‌بوو خوی ره‌بط كر‌دییه، له پی‌شترئ به‌حسی خه‌لقمان كرد لیقانی پی‌شترئ به‌حسی جه‌لمان كرد، به‌حسی ته‌مه‌یدمان كرد، به‌وه نه‌وعه‌ش باری ته‌عالا ماده‌ی نه‌وملی له خه‌لق و له جه‌عل و له ته‌مه‌ید له ناو داخیلی ئینسانی دانایه، له‌بوو هیدایه‌ت و ضه‌لال، بیلا تشبیه باری ته‌عالا گوتمان: خالیقه جاعیلیشه، مومه‌هیدیشه له‌بوو هیدایه‌تدان هیدایه‌تدانی ئینسان، په‌ره‌کی سپی خاوینی دانایه، باری ته‌عالا خۆشی هاتییه جو‌مله‌ك شت له ناو ئەو په‌ره سپییه‌ی نووسییه، نه‌وه‌ی چا‌كه نووسییتی گو‌تییتی بی‌كه ئەمن ئە وهام ده‌وئ، ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وئ ئەمن رازی كه‌ی نه‌وهام ده‌وئ ئەمن، باری ته‌عالا هه‌مووی نووسییه خراپه‌كانیشتی نووسییه، عوقوبه‌ت ده‌دم توشی جه‌ه‌ننه‌مت ده‌كه‌م نه‌وانه‌شی نووسییه، ئەوجه پاشان گو‌تییتی ئەوجه پرۆ كه‌یفی خۆته.

لوی مه‌فهومی صه‌حیح له قیرانه‌ی ئەو ئایه‌ته‌ی نه‌وه‌ی بیه‌وئ پاشی ناسینی خاوی به‌ خالیق به جاعیل به مومه‌هید، ناسینی خاوی به‌وه‌ی ده‌یه‌وئ خوا هیدایه‌تبی‌دا، ئەو لایه‌نه‌ی كه باری ته‌عالا به‌ ده‌ستی قودره‌تی خۆی له ناو داخیلی نووسی، ئەو كابرایه هیدایه‌ت بدرئ ئانهو لایه‌نه زیاده كا له داخیلی خۆی، ئەوجه ئەو به خودای ده‌لی یا ره‌بی هیدایه‌تم به‌دی باری ته‌عالا‌ش دئ له سه

ری بینا دهکا سر له نوئ شتی له سر دادهنی نیضافات دهکا، نائوه مفهومی کهلیمه‌ی (مشینة) یه (یَهْدِي مَنْ يَشَاءُ).

له مفهومی کهلیمه‌ی ته‌علیم، علامت دانان گوتمان: باری ته‌علا جیهازه‌کی نه‌وهای له داخلی مه‌ی دانایه، هرچی پی باش بی له‌وه‌ی له‌سر وه‌ی ته‌سجیل کردییه، هرچی باری ته‌علا له‌وه‌ی پی باش بی له‌سروه‌ی ته‌سجیلی کردییه، هرچی خرابیش بی له‌سروه‌ی ته‌سجیلی کردییه، نه‌وجه گوتیتی: نه‌وه چاکه‌که‌یه نه‌وه خراپه‌که‌یه، نه‌گسر کابرا له سورته‌ی بیدائی مه‌عنای کهلیمه‌ی خه‌لق، مه‌عنای کهلیمه‌ی جه‌عل مه‌عنای کهلیمه‌ی ته‌مه‌ید تی گه‌شیت هه‌ضمی کرد، نه‌وه‌ختی فی‌علن نیستی‌عداد له‌بو داخلی خوی ناماده‌گی له‌بو داخلی خوی له داخلی خوی دروست دهکا، ده‌ری یا ره‌ب هیدایه‌تمده نه‌وجه، نه‌وه‌ختی خودا جل جلاله هیدایه‌تی ده‌دا.

نهما نه‌گسر هاتوو هرچی مه‌خلوقه له دیواریدا گئی و چاوی خوی قه‌پات کرد، هرچی نایه ت ده‌بینی نه‌وه نه‌خیر نه‌وه ئی خوی نییه، نه‌وه وجود دروستی کردییه، نه‌وه موصافه دروستی کردییه، نه‌وه قانونی فلانییه دروستی کردییه، نا هرچی دیت هرچی به می‌شکی داهات به ذهنی داهات هه‌مووی له دیواریدرا، نه‌وه‌ختی مفهومی خه‌لق له می‌شکی سه‌ب ده‌بی، لاده‌چی له‌بهر نه‌وه‌ی قوه‌تی کهلیمه‌ی جه‌عل له خه‌لقه‌که‌ی و مرده‌گری، نه‌ویش لاده‌چی، ته‌مه‌یده‌که ش قوه‌تی خوی له‌وه دوو فی‌عله‌ی سابقی خوی و مرگرتییه، نه‌ویش نامینی، ئیدی وکو کابرای چاوی هه‌یه نهما قه‌پات ده‌کا، گئی هه‌یه ده‌بیستی جیهازمه‌کی کامیله، بیبه دختوری ده‌لی بابه چاوی شش له‌سه شه‌شه ده‌بینی، گئی کامیله چ عه‌بی نییه، نهما خوی قورقوشمی له گئی نایه، خوی چاوی قه‌پات کردییه توند، لونه‌وه‌ی هه‌چ نه‌بینی و هه‌چ نه‌بیستی، خو باری ته‌علاش (والعیاذ بالله) شاگردی نییه بیته خواری به زور چاوی بکاته‌وه، به زور گئی بکاته‌وه نانه‌وه (یضل)، نه‌وه مفهومی (ضلالة).

ئیدن (یَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) کئی؟ من یشاء الهی‌دایه فان الله یهدی، کئی بی‌هوی خودا هیدایه‌تی بدا خوا هیدایه‌تی ده‌دا، نهما نه‌گسر کابرا عه‌مدن عه‌کسن هر له خورا له‌وه گوره‌ی ویستی خوا هیدایه‌تی نه‌دا، خواش هیدایه‌تی نادا، نه‌وه‌ده‌ری خوی هیدایه‌تم مه‌ده، نه‌صلن نه‌گسر هیدایه‌تی بوو ده‌بی واز له عاره‌قی واز له خراپه‌کاری، واز له دزی واز له ظولم و زورداری له‌وانه هه‌موو وازینی، دئی لیک دمه‌داته‌وه و (الله‌ی زه‌مه‌ته واز له دووان بینم واز له ده‌یان ناتانم بینم، طه‌بیعه‌تم نه‌وه‌هایه پی‌م ناکرئی، ئی خواش خو حه‌رسی نییه، و العیاذ بالله، بیته خواری برئی: نانه‌وه نارقه‌مان کرده به‌رد با نه‌خوا، نه‌وه قوماره با بیته ناو نیستی‌عمالی نه‌کا، نه‌وه میزه برمی که قوماره‌که‌ی له

سەر دەکا، باری تەعالا ئەو ئیشتی نییه، ئەو ومختی خواپەتی و عەبدایەتی نامینی لە گۆرئ، ئەو ومختی ریساله دەوری نامینی رەسول دەوری نامینی، قورئان و ئینجیل و تەورات ئەوانه هیچیک دەوریان نامینی، و العیاذ بالله، دەبی باری تەعالا دەبی بیتە حەرەسی ئەو عالەمە، قل قل ئەو گئی بگری ئەو ها مەکه و ئەو فلانی کرد ئەو ها مەکه، ئەو ئیشتی خوی نییه، باشه (یضل من یشاء)، فیعلەن ئەو هی که بیهوی خودا ضەلالەتی بکا، کەینیش که چاو و گئی هەمووی قەپات کرد (یَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)، بیهوی فیعلەن خواھیدایەتی بدا.

ئێدەن ئەمە بەشەر تەحەککوم دەکا بە ھیدایەت و ضەلالی خوی، ئەم دەرئیم خواپە حەقت ھەپھە ھیدایەتم بەدی دەپەلادە ھیدایەتم بەدە، وەرە ھیدایەتم بەدە بەو نەوعە ئەتو دەتەوی، ئیستیعەدام ھەپھە ، ھەتا ئەم لەخو رانەبیم لۆ کولیپە خیندنئ، دەر جەپ صەفی شەشم نەبی، ھیچ ئیستیعەدام لە داخیل نەبی، مەعقولە رەئیس جامیعە بی یەخەم بگری ئیلا دەبی ببیہ طەلەبەبی کولیپە فلانی، ئەمە ئەو ھامان قەراردا ئیلا دەبی بی، کورە بابە حەزم لی نییه، لەگەل طەبیعەتم ناگونجئ، ئینسانە کی حاشاکی شینیش ئەو تەحەمول ناکا قبور ناکا، نە عەدالەتە نە موساواتە نە حورپییەتە، ھیچ نییه ئەو، باری تەعالاش نایکا.

ئەمما ئەگەر فیعلەن ذاتەکه چاوی خوی قەپات نەکرد، بەعضە جار کۆر دەکا چاوی خوی کۆر دەکا بە جارەکی، بەعضە جاریش لویی باری تەعالا دەفرموئ: (غشاوة)، گئی قەپات دەکا، چاوی قەپات دەکا، ئەو ومختی باری تەعالاش ئەو ھات لی دەکا، ئەمما ئەگەر ھاتو چاوی کردەو ھەرچی دیت بەرامبەرە خوی فلان مەخلوقە فلان مەخلوقە فلان مەخلوقە، باری تەعالاش داخیلی ئەو ذاتە ئیعداد دەکا، کہ ئیعدادی کرد ئەوجە باری تەعالا دیسان سەر لە نوئ ھیدایە تی دەدا، ئەھا لەناو کوردەواری خویمان دەلین: خودا ھەتا چپای نەبینی بەفری ناویتی، (ولله المثل الأعلى)، نەفسی صیفەتە نەفسی شتە، لویی دەفرموئ: (يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ)، أي هذا الشخص يريد الضلال، ئەوجە خودا جل جلاله ضەلالی دەداتئ، (ويَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)، (من) ھەکه لەبو بەشەرە کەپە، ئەک لەبو ذاتی (رب العالمین) ھ، بیهوی ھیدایەت بدرئ ئەو ذاتە وەسائیلی ھیدایەت ھەپھە لەبو ھیدایەت دەچی، بیهوی لەبو ضەلالەت بچی لەبو ضەلالەت دەپیا باری تەعالا، ئائەو فیعلە فیعلی رەئیس باری تەعالایە جل جلاله، وە باری تەعالا ھەتا قیام الساعە ھەتا رۆژی قیامەت بەو نە وەعی تەعامول لەگەر ئەو ذەواتانە دەکا.

لویی باری تەعالا کەسی بە کافر خەلق نەکردیپە بەتاتەن، ئەو ھەموو ئەو کافرانە کی دەبینن ئە مە ھی شەرق و غەرب، ھەمووی بە ئیمان و بە فیطرە خەلقی کردینە، ئەما ذاتەکه عەمدەن عە

کسهن چاوی خوئی قهپات دهکا و حاشاکی خوئی کهر دهکا گیل دهکا، لووهی فیعلهن بیته کافر، باری تهعلاش خو حهرسی نییه، وهکی طهلهبهکهی وهکو مؤظفهکهی، نهتیجه چییه؟، نیستیتناجمان چییه لهو فیعلهی باری تهعالا؟ لووهی فیعلهن ئههه لهگهل خومان ماندیبین، لهگهل داخیلی خومان ماندیبین، تهمرین بکهین، چاکی بهحسمان کرد، که رهچتهک نییه دختور لهبو ذاته کهی بنووسی، کابرا له گیرفانی نی، نهه که دختور لوی نووسی دهبی بیخوا، تالیش بی دهبی بیخوا، دهبی مومارسه بکری تهمرین بکری ژوری، وهکی لاعی بی توپانی وهکی کابرای ئاسن هه لگر، وهکی طهلهبهکهی وهکی سایهقی، ههموو شتهک لهوجود تهمرینی دهوی، ئهو ئیماننهش دهبی به و نهوعهی ناسینی خوی بهو نهوعهی دهبی تهمرین بکری له داخیل، کهینی ئهوها کرا، فیعلهن باری تهعالا چیایهکهی دهبینی بهفیری رحمهتی خوشی زوره، بهفیری ئهلطافی خوئی زوره، به ئه طنان دهریزته ناو ئهو قهلبهی ناو ئهو درهی ناو ئهو بهدنههی، هیدایهتی دهدا، (وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ) (محمد ۱۷).

خودا ئیمانمان سهلیم کا این شاءالله، وهسائیلی تهقوامان به نسیب بکا این شاءالله، سهبهبی رهشادمان به نسیب بکا این شاءالله.

اقول قولي هذا و استغفر الله لي و لكم، سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين.

کی سونالی ههیه نیستفساری ههیه؟

پرسیار/ ئایا راسته ئهو ئایهتهی که خوی گهوره دهفهرموئی (انه فکر و قدر ثم نصر) لهگهل وهلیدی کوری موغیرهیتی؟

وهلام/ سهبهبی نزولی ئهو ئایهتهی، سهبهبی نزولی دهرین وهلید بن موغیرهیه، ئهههه بهس وهلید نییه ههچ شهیطانهک مفهومی خهلق و مفهومی جهل و تهمهید و ئهوانههی دهرسی پینشتری له خزمهتتان بهحسم کرد، ئانهوانههی نیستیعاب نهکاو ئیمتیصاص نهکا عهکسی لو دروست دهبی حالهتی ضهلالهکهی، تازه بهحسمان کرد، ئهو ضهلاله ئهو حاله ضهلالیه ئهوه ئینتاج و تهمرهیتی، چ دهکا؟ دائیمهن تهفکیر دهکا خوئی خوئی ئیقناع کا لهو خهطهئانهی که دهیکا.

مهئهلهن لو زولمی دهکا؟ دهری زولم له منیش کرایه ئهمنیش زولمی دهکهه، لو پیای دهکوژی، حهقم بهو طهریقهیهی نهبی ناتانم حهقم تهحصیل کهه، یهعنی خوئی خوئی ئیقناع دهکا، ئهو ههموو جوابانه

له كى دروست دهى؟ (إنه فكر)، وهره قهلمى دهى تهختيت دادهنى، تهقدیر واضحه، جا نا ئهو حالته نهگه بئوتو تهعمیق بى ئهو دهبته مهطار له بو شهیطانى ناسمان، شهیطان ههیه له دهورو بهرمان دهسورئ پنیان دهگوترئ شهیطانى جن، ئهو ذاته دهبته مهطار له بو ئیحاتای ئهو شهیطانه ی، شهیطانى جن عیلاقه لهگه نا ئهو شهیطانهی دروست دهكا، ئهوش دهبته شهیطان، شههاده ی ده دریتئ دهتبه پیغمبهری ئهو شهیطانهی، (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ) (الانعام ۱۲۱)، وه حى، (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ) (الانعام ۱۲۱)، شهیطان وهى ههیه.

شهیطان تهنزلی ههیه، وهكو مهلائیکهت، (تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ)، (تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ) تهنزلی ههیه شهیطان، هم وهى ههیه شهیطان، تهنزلی ههیه شهیطان، باشه له سهر كى تهنزلی دهكرئ شه یاطان، له سورتهی دووم دهفهرمى: (وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ مَّهِينٍ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ مَّنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ) (القم ۹_ ۱۲)، نهها كو مهلائیکهت تهنزلی ههیه، مهلائیکهت وهى ههیه، شهیطانیش نهفسى شت تهنزلی ههیه وهحیشی ههیه، على من تتنزل الشیاطین؟ (عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ) على كل آفك أثیم، ئهو ذاته كو مهتلهن بارى تهعالا له بو ریسالته نینسانهكه ئیصطفاء دهكا، دهى مواصفاتی خاصی خوی ههیه لوهی ببه پیغمبهر ببه مهطاری وهى خوی، بتانى جبریل و مهلائیکهتهكانیکه ببه خورئ و وهى له بو بكا، ئهو ذاتهش دهى مومارسه بكا ههتا ببه مهنبه عى وهى شهیطانى، واضحه، ئهو مومارسهیه چییه؟ (إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ) (المدثر ۱۹_ ۲۳)، ئهو ههموی موخته بهریاتهكهیه، ئهو ذاته ئهو بهسته زمانه ئهوا جوهد صهرف دهكا، خوی مهشغول دهكا ماندی دهى نهتیجه دهبته جیگری شهیطانى، واضحه.

پرسیار/ باشه ئهوهی مهشیئهی نهی لهبو هیدایه، (سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ) لهگه ویتی؟

وهلام/ بهلى (سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ) (المدثر ۲۶- ۲۷) وما أدراك، ئهوه مهراحیلی نیهایه تی نا ئهو ذاتهی پیشان دهدا، بیلا تهشبییه، كا توخوا شتهكم بدئ موربهه ع بی، نا ئهوهم بدئ ئهوه، والله مثل الأعلى بارى تهعالا بیلا تهشبییه بیهوی ئهوهمان لو بهحس كا، ههموی پیکهوه بهحس ناكا جار هك ئهوت نیشان دهدا، ئەمما ئهوه ههموی نهك نیوهی، ئهوه ههموی شكهكه كوه ههموی پشانددها، پاشان له سورتهكینكه ئهوهپشانت دهدا، دیسان ئهوه ههموی، ئهوه له ناو میشتكت دروست بوو رسمی ئهوهندهی ئهوه شتهت لو دروست دهكا، پاشان ئهوت لو دروست دهكا، ئهوجه ئهوت لو دروست دهكا ئهوجه ئهوت لو دروست دهكا، پاشان ههموی له پیش چاوت كهشف دهی واضحه؟ زور جار بارى تهعالا له قورئان نهتیجه تهقدیم دهكا پاشان سهبهب تهقدیم دهكا، زور جار ئهوه له قورئان، لوهی كبرا ئهصلهن ئیمان به قهضیه بینى.

مهتلهن ئیستا ئەمن که سورەتی مودەئیر لێره بەحسمان کرد، ئەمن چ بکەم موقابیلی ئەو سورەتی؟ ئەک بچم بەس قورئانەکی تەمەشا بکەم ئەو ها تییگەیشتم تەواو، پاشان ئەگەر ماموستا یان برادر ئەو هی له غەیری خۆمان حفز دەکا لئیبیرسین وەکی بەبەغا لۆی جواب دەدەینەو، ئەو ئەو ها ناکرئ، که ئەمن ئەو مەوقیعیەم خیند له قورئان بچم له ماری لئی دانیشم سئ سعات، کەلیمە کەلیمە موتابە عەمی بکەم باشە ئەو کو دەبی واضە، ئەو خەلقە مهتلهن باری تەعالا بەحسی خەلق دەکا کو ئەو خەلقە؟ کا دەلیلی باری تەعالی چیه؟ کا مەخلوقاتی دەبی ئەمن لەو هی بیچم، که پیچام له بو مه وزوعەکی ئەوجە حالەتەکه له داخیم دروست دەبی، ئەک قەناعەت، دەبته ئیمان، علم النفس به ئیمان دەرئ بەدییه، مهتلهن نان خواردن بەدییه ئینسان نایا له بو پشتەو هی لۆ دەوی دەبا، تەمه شاکردن بەدییه که له خەوئ هەردەستی چاو دەکریتەو و سووهر دەبینی رسم دەبینی شت دەبینی، دیوار و دەرکو بەتانیه و ئەو بەدییه، وەنییه؟.

مهتلهن چاوت کردەو شەوئ له غورفەئ نووستبووی چاوت کردەو خۆت له بەغدايي دیت ئەو بەدییه نییه، هەر یەکسەر که چاوت کردەو تەعەجوب دەکا های ئەو چ بوو، ئەوجە نابی ئەو ها بی، ئەو تەعەجوبه نابی بی ئەدنا شت واضە.

مهتلهن ناوت كاك (عبدالله)یه، كاك عبدالله نووستبی له حەفت خەوان بی که گۆتیاں كاك عبدالله به خەبەر دئی، عیلمەن محەمدیش له تەنیشنت نووستبی هەزار جار با هاوار كەن محمد محمد به به فكرت نایی به خەبەر نایی، لۆ؟ ناوت محمد نییه، لۆ ناوت محمد نییه؟ چونکی له ناو داخیلی خۆت مومارەسەئ موحەمدیت نەکردییه، ئەمما ملیۆن جار گۆتیاں عبدالله عبدالله نەیانگۆتیه محمد، لۆیه له داخيلت بوو تە بەدییه طەبع بوو واضە برای من، دەبی ئەو ها ئەو قورئانە ئەو ها مومارە سه بكرئ، دانیشی لئی پار دەیهو نیو سه عات سه عاتەك دوو سعات هەتا له جوملەکی دەگەئ، پاشان ئەوجە مومارەسەئ پیبکەئ، خەلق، کو خەلق دەکرئ، (دَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيداً) (المَدَّثَر ۱۱) له گەر کئییتی؟ هل أنا خلقت جميعا جمعا ئەمن خۆم؟.

مهتلهن ئەمن هاتم يەك هەزار نەفریش ئەو ها له گەمن له داکم بوو؟ نەئ، وەحید له دایك بوویمه ئە من به تەئ، له دەرسی پیشتري بەحسی فیعلی خەلقمان کرد کو باری تەعالا کو باری تەعالا خەلقى ئەو ذاتەئ کردییه، دەبی فیعلەن ئەمن له ماری (دَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيداً) بەسەردا هاتم له سەری راوہستم، خۆمی تیدا ببینم، خۆم له ناو زگی داکم جارئ، پاشان ئەو هاتمه دەرئ شیرری دەخۆم شیرری داکم دەخۆم، دەئ سەبر سەبر ئەوانه ئەو به فکرم دادئ، پاشان (وجعلت له) بەحسی مألمان کرد، (أموال منقولة) هو غير منقولة وەنییه لێره بووی جەنابت؟ ئەوانەمان هەموو بەحس کرد، ئەو

ئی کییه؟ ئەمن وهکی هاتمه سەر دنیایی ئەوم له بهر نهبوو وهنیه، هه مووی ئی باری تهعالایه هه مووی، خو شم ئی باری تهعالام ئەوه جههلهکویه، ته مهید: ئا ئەو مومار سهیه ئەو حالهته دروست ده کا.

پاشان ئەگەر ئەوها نهبوو عهکس بوو؟ باری تهعالا له قهطای عهکسی پشان دهدا، (سأرهقه صعود) اینه اینه لۆ؟ نالی چونکی ئەوهای نهکرد ئەوهای نهکرد، ئەگەر ئیمانی ههبايه بهو حالهته نهه ئەو حالهته دروست نهدهبوو، ئیذهن ئیحتیاج ناکا بهوهی بری ئیمانی نههینا، حالهکهی پشان دهدا ئە وجه به موجه سهمی، دم و چاوی پشان دهدا اینه نضر، اینه فکر، اینه قدر، عبس وبصر أدبر واستکبر وقال ئەوه هه موو مهرا حیلی عیلمی نهفسه، یه عنی ئەو ذاته له داخیلی خوی جوملهک تهغیرات دروست دهی هه مووی سلبيه بهینی خوی و بهینی داخیلی، شهیطانیش دهیداتی له خاریج تهزویدی ده کا، نهتیجهی چیه؟ (فقال إن هذا إله سحر یوثر)، ناخر شهیرهی خو شی دهزانی سحر چیه، واضحه برام ئەوجه وقیس علی ذلك یه عنی ئەوه هه مووی زه مهنی دهوی، مهته لهن ئەوها پیندانه چین، (إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ) ئەو قهوله کو ده رچوو؟ جوهدی ویستیه لهو ذاتهی، ماندی بووه له گهری، بینهو ببه کرایه له گهری، ئیحاتاتی خارجی تهسلیطی ئەضوائی له سهر کرایه.

(إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ) (المدثر ۲۵) ئانهوه نیهایه تیتی (سِحْرٌ يُؤْتَرُ) (المدثر ۲۴) دوو شته، چونکی خاریجی طهبعهتی و بیه، جومله شت ههیه لهگهر ئەو قورنانهی لهگه مادهی ناگونجی موهیمه له سهر ماده، باشه ئیستا کی تهحویلی دهکا له کی گئی لی دهی؟ له بهشهر بهشهر که کییه؟ محهممه ده، ئیذهن دهی له هوردووکان بدا، (إن هذا إله قول یوثر) ئەوه له نهثری قورنانهکهیدا، چونکی قورنانه بهحسی کهون و سهماء و فلان و فلان دهکا، مادهتهن قورنانه ههیمه نهی ههیه له سهر ئەو ماددانه، پاشان له کی گئی لی دهی؟ له بهشهر، بهشهر که کییه؟ موهممه ده کهیه، ئیذهن له هوردووکان ده دا، (فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ) (المدثر ۲۴)، (إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ) (المدثر ۲۵)، له هوردووکانیدا، باشه له قورنانه بهس ئەو مهقطهعه ئەوهایه؟ نهخیر.

برو سهر حهزرتی موساو فیرعهون، ئایهته کهی أعوذ بالله من الشيطان الرجيم کهده فهر موئ مه عنای ئایهته کهی ئەوهایه: ئەو کابرایه (وَلَا يَكَاذُ بِيْنِي) (الزخرف ۵۲)، خوی نازانی چ دهوی، چونکی ئەوی ههر گۆتیه ئەوه سههره، ئەوهی هینایتی سههره، عهضه مهتی سهره کهیه ئەوه، لۆ لوهی فعلهن بتانی له ماده کهی نهتیجهی ته مهرهی شته کهی بدا، طهبعه شته که ئەو وهختی خو کابرای موشريك نهثری پیغمبهری ده دیت خو سحر نییه، باشه خو ئەمه پیغمبه ریشمان نه دیتیه، ئە

ئەرىشمان نەدىتىيە، ئەمما ئەنەرەكە ئەنەرى قسەكەى لە سەرەمە دەبى واضحە، ئەو ئەو قسەىيە تىكرار دەبى لە گەر زەمان و مەكان، ئىعادە دەبەئەوە حالەتى ئەنەرى ئا ئەو قسە شەيطانىيەى، (إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ).

باشە كى دەبرى؟ بەشەر، بەشەرەكە كىيە؟ مەمەدەكەى، (إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ) لەوئىشیدا، هۆردووك دىخى، زۆر زەمكىيە شەيطان، شەيطان زۆر موفەككیرە زۆر عاقلە، لۆیە لە قورئان لە خزمەتى قورئان بە دىقەت لە بۆى نەچىن، بە هەموو سەطحىيەت و عەفەوبىيەت با خەتم كەين ئەو سەر و ئەو سەرى پىبەكەين مانگى ختمەكى بكەين، ئەو مەطلوب نىيە لەمە، مەطلوب لەمە ئەوئەىە بچىنە ناو عومقى كونهى لۆ دووشتى گۆت؟ فكر، قدر، عبس، نصر، فلان، لۆ دوو ئىنتاجى گۆ؟ لۆ يەكى نە گۆ؟ بەس بىگۆتبا (إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ) وەنىيە؟ دەيتانى بەس وەبلى، يان (إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ)، قول البشرىش زۆرمان دىت رۆيشتن، فولان و فولان و ئەو بۆدەىە ئەوە فولانە، كۆنقوشوسىيەتە پىشى پىغەمبەرى بوونە ئەوانە هەموو رۆيشتن نەفەريان نمايە، حەقىقەت و واقىعيان نمايە، وەنىيە؟ دەيتانى يەك لەوانە برى، يان ئەوە يان ئەوە، ئەوانە شەيطانىيە خارىجى هەىە ئەوە ئىنتاج دەكا، جودە لەگەرە خۆى صەرف دەكا، لۆیە زۆر جار ئەمەن و ئەتوو دەنوين شەيطانىيە ئىنس و جن ناووى واضحە.

ئەمەن لە جىيەك لە مەقالەك خىندم، لە ئەمەرىكا لە وەزارەتى دىفاع چار سەعات دەنوو، مەسئولىيە كان پەنجا هەزار مەسئول، بەس رۆژى بىست و چار سەعات چار سەعات دەنوو، بە بەلايىن ئەجەيزە شىان هەىە، ئەمەن و جەنابىشت لىدەدەين خرىمان دى تەقەى سەرمان دى، تىدەگەى برام شەيطانىيە ئىش دەكا، فكر قدر عبس نصر أدبر، يەعنى تەمەشای بىنە پىش چاوى خۆت ئەو ذاته لە ناو غورفە كىيە، ماندى بوو دى و دەچى، أدبر مەمۇوعەكەى لە پىشە، ناتانى كو حىلەى لى پەياكا، ئەو سەر و ئەو سەرى دەكا هەمووى حەقىقەتە، ئەمما نە، كو بلا تشبىه بلا تشبىه ولا تمثىل خوداى بە چاوى خۆى بىيى، قسەى لەگەر بكا ئەوجا برى والله ئىمانت پى ناينم، ئەوها بوو ئەو مەجرىمە، ئەو مە فەومى حەقىقەتى كوفەرە، ئەومش ئەوهاىە هەموو حەقىقەت لە پىش چاوىتى، ئەمما تەحەدىيەن فكر دە كا و ئەوها دەكا لۆوئەى بگاتە ئەمەرى لە هۆردووكان، هۆردووك ئەصلە لە قەضىە خودا رەحممان پى بكا لۆ خاترى گەورەى خۆى.

پرسىيار / مامۆستا وەىە شەيطان زۆر عاقلە؟

وهلام/ بهرئ، نهگر حاشاكي حازري جمعي موسولمان طبعن عقل نيتاجي نيره نيبه هالماموستا نامازه بو سهر دهكا نيتاجي قلبه، عقل له ميشك نيبه باري تهعالا دهفهرمي: (لهم قلوب لا يعقلون بها) چاكه، نهگر نهه قلبمان نهووه عقلمان نيبه، نهو به عكسهوه قلبی نيبه نه مما جيهازهكي هيه نيتاج دهكا، نيتاج دهكا كه نيتاج دهكا عقليهن له بو من دي، مهتلهن بهمن ده لي نهمن و نهتوو مهسلهن نهه گهنج بهمه نارئ پرو عارهي بخو، نهه عهيه له ردينمان ناوهشي وهنييه، بهمه نارئ پرو فلان نيشي فاحيشه بكه نهه، بهمه دهري سبحان الله بزاني نهو موسولمانه فلانه چي كرد، نهها له خوتبهی فلاني غهرتي گو، نهها فلان موسولمان له گهرهكي مه له دهرسه كي نهوهای گو فلان موشكيله ناوه.

نهها نيزهن شهيطان بيلا تهشبيه برين داخيلي مه وهكي برين پاركي بي برين شتهكي بي جيهازه كي بي، نهویش جيهازی خوی هيه كاشيفهك كه له داخيلمان دهدا دهزاني نوقتهی ضوعفی مه چيبه، له نوقتهی ضوعفوه لو مه دي، لهو نوقته ضوعفوه دي، حتمن دهبي تهخطی ههبي، حتمن دهبي نيدر اكهكي ههبي، طبعن كهليمهی تهخطی بهيني من و توو قسان دهكهن، نيدر اك بهيني من و توو، نهوه ههموو نيتاجي زيرهكي و عقلي نهو شهيطانهيه، باري تهعالا ههمووی ناونايه كهيد، كهيدهكه بهرامبر كي ضعهيفه؟ بهرامبر نهو موئمينهی فيعلن بيناسی، چونكي شهيطان بيست و شمش طهريقهی هيه له بو نيحتيكاك كردن له گهر نهو مهجموعه كه نهه ناومان له خو نايه نينسان، ههر له گهر نهنبيا و روسول دهست پي دهكا ههتا كالانعام.

مهتلهن له بو نهنبيا و روسول نيلقاء دهكا، طبعن كهليمهك هيه شهيطان دهچته ناو بهدنهی نينسانی، يان جن دهچته ناو بهدنهی نهوه نيبه نهثري له قورنان، نيلقاء حالتهكه موعهين، پيغهمبه ركه عليه الصلاة والسلام محاولههی نهوهی دهكا باشترين طهريقه پهيا بكا له بو دهعه، نهو له په ناى شتهكي له بو نيضافه دهكا، له پهناى شتهكي لو نيضافه دهكا والله نهو هاش بكهی باشه باشه خو واضحه، نهك له بو مه متلهن نهمن فلان شتم ديت فلان برادهرم ديت فلان موسولمانم ديت فلان مهسولم ديت له حالتهكي كه رسم گرت يهكسر نهوهی نهشركهم، نهو نهوها نارئ به پيغهمبر چونكي نيشي خراب ناك، ههرچي دهكا چاكيه، نهو له بو چاكه (إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانَ فِي أُمَّنِيِّهِ) (الحج ٥٢)، چ تمنى؟ پيغهمبر چ تهمننا دهكا؟ بهشربيهت ههمووی هيدايت بدرئ له سهر دهستی وی وهنييه، نهوه تهمنياتی نهنبيا و روسول، لهگروهش شتي له بو دروست دهكا، (فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْفِي الشَّيْطَانَ) (الحج ٥٢)، باري تهعالا دي تهعديلات دهكا لهوي، يهكسر ختي سور نيسيتيعمال دهكا سهريع، نهوه نهسف بي لووهی تهئثير له سهر ريسالهی رهسولهكهی نهكا.

ئەوجە شەيطان فەلەن ئەگەر ھاتوو ئەمە لەو دەكائە ئیمانئەھە نەبەن فەلەن ئەو لەمە زەرەكتەرە، مە سەلەك ھەبە مەسەلەك ھەبە لە بەینی خۆمان زۆر جار دوو نەفەر شەریان دەكرد، ئا ئا يەك يەكەكى لە عارەبدا، ئەوھە لە سەر سینگى ئەوھە لە عاردى داھە لە سەر سینگى دانیشتیھە، ئەوھە بنى بە كابرای سەرى گۆ والله خۆ ئەمەن دەزانم ئەتوو ھىچى ئەمما ئەمەن لە توو ھىچترم، شەيطانئیش ئە وھابە، يەئنى كەئنى ئەمەھە لە عاردى كوتى خۆ دەزانن ئەو ھىچە ئەمما ديارە لەو حالەتەھە ئەمە لە وى ھىچترين واضە ئاھ.

پرسيار / ماموستا ئەگەر بكرى ھەندەك باسى تەصانئىفە بەشەرمان لۆ بكەھى، وەلام / بەھسى تە صانئىفە بەشەرمان كرد جارەك ديارە لەو وەقتئەھە لەھقت كردیە مەھزوعەكە، بەشەر تەصانئىفە ھە يە وەك طەلەبەھە مەكتەبى رەوزەھە، بلئین ناوى يونسە كاك كارزان بلئین، كاك كارزان لە رەوزەھە، ھەر نەفسى كارزانە نەفسى چاوو گئىھ دەچتە ئىبتىدائى، نەفسى نەفەرە نەگۆراپە نەفسى داك و بابى ھەبە، نابتە عمر ناگۆرى ھىچ شتى ناگۆرى، بەس چىبە بەدەنى گەورە دەبى، مئشكە نابتەھە، شانە كانى خەلئەكانى مئشكى زياد ناكا.